

15.84x22.62	1	עמוד 30	שבתון	11/2022	83708665-3
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

להאמין ולזכור

יעקב ספוקיני, M.A. ביחסים בינלאומיים

איש נגד הזרם

וניהל בשמה מו"מ עם מדינות העולם, כאשר רק כ- 5% מהעם היהודי תמך בו. העז וניצח.

ממשיך דרכו של הרצל, זאב ז'בוטינסקי, מייסד בית"ר והתנועה הרביזיוניסטית, היה מנודה בחלק גדול מתקופת פעילותו על שהלך נגד זרם הרוב הסוציאליסטי באותם ימים. ז'בוטינסקי ללא ספק הקדים את זמנו. הוא היה הראשון לזהות את ההזדמנות שהעניקה מלחמת העולם הראשונה לציונות. באותה עת הגה את רעיון 'הגדודים העבריים' שילחמו במסגרת הצבא הבריטי נגד הגרמנים והעות'מאניים [=הטורקים] וישתתפו במאמץ לכבוש את ארץ ישראל. רוב המנהיגות הציונית חשבה שיש להישאר ניטרליים או אפילו להתעתמן (בן גוריון ויצחק בן צבי). ז'בוטינסקי סבר שהגדודים יהיו תשתית לצבא עברי בעתיד.

ז'בוטינסקי היה הראשון שדרש להציב יעד של רוב יהודי במדינה היהודית, ולא להסתפק במונח המעורפל "בית לאומי" [בקונגרס הציוני, 1931]. כך היה גם עם רעיון ההעפלה. ז'בוטינסקי קרא בשנות ה-30 "להפוך את העלייה הבלתי לגאלית לספורט הלאומי שלנו" [במאמרו "ספורט לאומי"]. יריביו ראו בכך מעשה חסר אחריות ואחרי כמה שנים אמצו את הרעיון. ז'בוטינסקי שילם מחיר יקר על אמירותיו. הבריטים מנעו ממנו לחזור ארצה והוא נפטר בנכר. לפני כן עוד הספיק לזעוק ליהודי פולין "חסלו את הגולה לפני שתחסל אתכם!" אלה רק כמה דוגמאות מאנשים שהלכו נגד הזרם ושינו את ההיסטוריה. אברהם אבינו סימן את הכיוון של העם היהודי, שחה נגד הזרם, ונתן בכך דוגמה אישית ליחיד סגולה.

עם ישראל, יכולים לראות כי מעטים האנשים שהלכו נגד הזרם. אבל אלה שעשו זאת, הטביעו חותם בל יימחה. אחד מאלה הוא הרמב"ם שכתב לראשונה ספרי הלכה - "משנה תורה" ו"ספר המצוות" וגם ספרי הגות. הרמב"ם ניצב עוד בחייו בפני ביקורת קשה על מהלך זה, ובכל זאת לא נרתע. בהקדמה לספרו "מורה נבוכים" כתב בין היתר: "סוף דבר: אני האיש אשר כשיציקהו העניין ויצר לו הדרך, ולא ימצא תחבולה ללמד האמת, שבא עליו מופת, אלא בשיאות לאחד מעולה ולא יאות לעשרת אלפים סכלים - אני בוחזר לאומרו". במילים אחרות, אומר

אנו עומדים בפתחן של שלוש פרשות- אברהם. אברהם אבינו ידוע כאיש החסד. בעל אישיות ענקית שדאג לכל אדם בעולם. אברהם היה אישיות שכל סביבתו התייחסה אליו בכבוד רב. אבל לא בנקל הגיע אברהם למעמד הזה. כבר בתחילת דרכו הלך אברם נגד הזרם. כולם סביבו היו עובדי אלילים והוא עבד את ה'. אברם סיכן את חייו במאבק על אמונתו מול נמרוד באור כשדים. אחר כך יצא לארץ לא נודעת על פי ציויו ה'. "זו"ל אמרו למה נקרא שמו אברהם העברי? - "רבי יהודה אומר: כל העולם כולו מעבר אחד והוא מעבר אחד" [בראשית רבה

אברהם אבינו סימן את הכיוון של העם היהודי, שחה נגד הזרם, ונתן בכך דוגמה אישית ליחיד סגולה

הרמב"ם, אני עומד על זכותי לומר את האמת גם אם כרעג לא מבינים אותה כולם. ואכן, הוויכוח על ספריו היה מר. בתחילה אף שרפו את ספריו, אך סופו שניצח ובגדול. אין כיום ספר הלכה שאיננו מסתמך על הרמב"ם, או לפחות מזכיר אותו.

גם מייסד הציונות בנימין זאב הרצל נחל ניצחון על אלה שלעגו לו. כאשר שב הביתה מהקונגרס הציוני הראשון, (1897) כתב הרצל ביומנו: "בבאזל יסדתי את מדינת היהודים. אילו הייתי אומר זאת בקול רם, הייתי בוודאי נתקל בצחוק כללי. אולם, בעוד חמש שנים ובוודאי בעוד חמישים שנה, יובן הדבר על ידי הכול". 50 שנה אחר כך קיבל ארגון האו"ם את החלטת החלוקה על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל. הרצל הנהיג את התנועה הציונית

סימן ח']
נוכל להבין עד כמה קשה הדבר, אם נדמיין זאת בימינו. אדם שמביע דעה שהיא הפוכה לחלוטין מהמיינסטרים, איך מתייחסת אליו התקשורת? עד כמה מוכנים בכלל לשמוע את דעתו? אברהם לא נרתע. גם כשהוא מגיע לארץ זרה, לארץ כנען, למצרים או לגרר, הוא בולט בשונותו. מן הסתם הוא לא היה דובר השפה המקומית, ובוודאי היה לו קשה להסביר את מעשיו והתנהגותו. כל זה איננו מרתיע את אברהם. להפך, הוא נלחם על דעתו, נלחם עבור לוט בן משפחתו הנופל בשבי ונלחם על זכותו לחפור בארות. אדם אחד מול כל הסביבה. איש נגד הזרם. כשמעיינים היטב בהיסטוריה האנושית, כמו גם בהיסטוריה של